

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

จากการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมในช่วงที่ผ่านมา จากสังคมเกษตรกรรมที่มีการพึ่งพาอาศัยกัน เน้นความสำคัญที่จิตใจ มาเป็นสังคมที่เน้นความเจริญทางด้านวัตถุเป็นหลัก เป็นสังคมที่มีการเติบโตในลักษณะของความเป็นเอกรนคร เน้นการพัฒนาเทคโนโลยี ทำให้ขาดการพึ่งพาอาศัยกัน สังคมแบบใหม่มีลักษณะแบบตัวใครตัวมัน และให้ความสำคัญกับคนที่มีวัตถุมากกว่าเป็นผู้ที่ควรเคารพยกย่อง จากสภาพสังคมที่มีลักษณะของความเป็นอุตสาหกรรม โดยละเลยภาคเกษตรกรรม ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งต้องละทิ้งภาคเกษตรกรรมเข้ามาสู่เมืองมากขึ้น ไม่ว่าจะเพื่อหางานทำ เรียนหนังสือ หรืออื่น ๆ ขณะที่เมืองกำลังเติบโตขึ้น สภาพจิตใจของประชาชนในเมืองกลับไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร การที่มีประชาชนอพยพเข้ามาในเมืองอย่างหนาแน่นเช่นนี้ ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมต่าง ๆ ตามมามากมาย เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาการจราจร และปัญหาอาชญากรรม

ปัญหาอาชญากรรม เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยในสังคมและเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศ เพราะสังคมที่เต็มไปด้วยอาชญากรรมจะทำให้ขาดความสามารถในการพัฒนาศักยภาพของบุคคลที่จะควรเป็นกำลังของชาติ รวมทั้งประชาชนอื่น ๆ ที่อยู่ในชาติ ก็ไม่ได้รับความสงบสุข และอาจก่อให้เกิดความไร้ระเบียบขึ้นในสังคมได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการจัดการกับปัญหาอาชญากรรม จึงต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอน โดยผ่านตัวแทนทางด้านหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานแรกที่เข้ารับเรื่องปัญหาอาชญากรรม

เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นกลุ่มวิชาชีพที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรม ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ดูแลความสงบเรียบร้อยของสังคมและชุมชน รักษากฎหมายและรักษาความมั่นคงภายในชาติ เท่ากับว่าตำรวจมีหน้าที่ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขของประชาชนนั่นเอง แต่เนื่องจากปัจจุบันประชากรในประเทศไทยมีจำนวนถึง หกสิบล้านคน ในขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วประเทศ มีจำนวนเพียงแค่ 208,318 นาย เท่านั้น คิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ 1 คน ต่อประชาชน 312 คน (กองทะเบียนพล สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549) ในขณะเดียวกันปัญหาอาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้น ทำให้

เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องประสบกับปัญหาในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพราะปริมาณเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีไม่เพียงพอ นอกจากนี้ ปัญหาอาชญากรรมยังมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว มีความซับซ้อนของปัญหามากขึ้น แต่องค์กรตำรวจก็มีได้นิ่งนอนใจ ได้มีการพัฒนาตนเองให้เปลี่ยนแปลง และมีนวัตกรรมในการปฏิบัติที่มีความทันสมัย ทันต่อความเปลี่ยนแปลง ตำรวจจะต้องบริหารงานภายใต้การเปลี่ยนแปลงที่สลับซับซ้อน รุนแรงคาดคะเนได้ยากของปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่ตามที่ได้กล่าวไปแล้วว่า อาชญากรรมมีการพัฒนาใน รูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้น ทำให้ปัญหาอาชญากรรมยังคงมีอยู่ ส่งผลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แต่ในขณะเดียวกันคนในสังคมได้วิพากษ์การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ว่ามุ่งเน้นการปฏิบัติงานมากกว่าผลที่ได้ในระยะยาวของการปฏิบัติงาน

นอกจากจะทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแล้ว ดังที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจยังต้องปฏิบัติงานในหลากหลายภารกิจ ระบุไว้ในแผนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แม่บทฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545-2549) ประกอบด้วย ภารกิจ ดังนี้

1. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา
3. ด้านการรักษาความมั่นคง
4. ด้านการพัฒนา
5. ด้านการจราจรและการบริการสังคม

จะเห็นได้ว่าภารกิจที่ปฏิบัติมีทั้งในเชิงรุกหรือในเชิงรับ และยังคงแบ่งหน้าที่ย่อยในการทำงานออกเป็นหลายด้าน เช่น งานสอบสวน งานสืบสวน งานป้องกันและปราบปราม งานจราจร และงานธุรการ ซึ่งทุกส่วนจะต้องดำเนินการเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเช่นกัน ในขณะเดียวกันเมื่อเกิดปัญหาอาชญากรรมขึ้น ประชาชนย่อมคาดหวังการอำนวยความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้ได้รับความยุติธรรม ความรวดเร็ว ความถูกต้อง และเป็นธรรม

เจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยพนักงานสอบสวนจะทำหน้าที่ในการรวบรวมพยาน หลักฐานทั้งหมดที่เกิดขึ้นให้ครบถ้วนพร้อมก็มีความเห็นในทางคดี จากนั้นจะเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อทำการพิจารณาคดีก่อนที่จะทำการ ร่างฟ้องเสนอไปยังศาล ที่มีผู้พิพากษาทำหน้าที่พิจารณาไต่ตรองความผิดนั้น ๆ โดยอาศัยพยาน หลักฐานที่ได้รับมา เพื่อพิพากษาตัดสินว่าจะลงโทษ หรือไม่อย่างไรต่อผู้กระทำผิด และจะส่งผู้ถูกลงโทษจำคุกให้ทางราชทัณฑ์ดำเนินการต่อไป

คดีกลุ่มที่ 4 หมายถึง คดีที่น่าสนใจ ที่ไม่รวมคดีข่มขืนและฆ่า และลักพาเรียกค่าไถ่ประเภทคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่าปี พ.ศ. 2549 มีสถิติที่เพิ่มสูงขึ้นกว่าในปี พ.ศ. 2548 จำนวน 1,066 คดี หรือคิดเป็นร้อยละ 2.95 ของการเพิ่มจากปี พ.ศ. 2548 และเมื่อพิจารณาในระดับกองบัญชาการตำรวจนครบาล ก็พบว่า สถิติการเกิดคดีและการจับกุมในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีสถิติที่สูงในทุกกองบังคับการ ดังแสดงได้จากสถิติความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ของกองบังคับการตำรวจนครบาล 1-9 ปี พ.ศ. 2546-2549

ตารางที่ 1.2

สถิติคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ของ กองบังคับการตำรวจ
นครบาล 1-9 ปี พ.ศ. 2546-2549

ระดับ บก.น.	ประเภทคดี	พ.ศ. 2546		พ.ศ. 2547		พ.ศ. 2548		พ.ศ. 2549	
		เกิด	จับ	เกิด	เกิด	เกิด	จับ	เกิด	จับ
1	คดีกลุ่มที่ 3, ที่ 4*	2,732	3,506	3,506	610	3,506	590	3,394	624
2	คดีกลุ่มที่ 3, ที่ 4*	5,669	7,875	7,875	1,022	7,875	983	6,315	1,029
3	คดีกลุ่มที่ 3, ที่ 4*	1,396	1,733	1,733	239	1,733	297	2,414	315
4	คดีกลุ่มที่ 3, ที่ 4*	4,326	5,418	5,418	810	5,418	746	5,795	902
5	คดีกลุ่มที่ 3, ที่ 4*	4,479	5,336	5,336	800	5,336	734	6,231	932
6	คดีกลุ่มที่ 3, ที่ 4*	2,508	3,046	3,046	459	3,046	395	3,256	462
7	คดีกลุ่มที่ 3, ที่ 4*	2,573	3,204	3,204	389	3,462	450	3,554	456
8	คดีกลุ่มที่ 3, ที่ 4*	2,065	2,608	2,608	333	2,608	363	2,694	387
9	คดีกลุ่มที่ 3, ที่ 4*	2,807	3,141	3,141	505	3,141	450	3,538	733

ที่มา: แผนกสถิติคดีอาญา กองบัญชาการตำรวจนครบาล พ.ศ. 2549

หมายเหตุ: * คดีกลุ่มที่ 4 ไม่รวมคดีข่มขืนและฆ่า และลักพาเรียกค่าไถ่

จากตารางที่ 1.2 พบว่าประชาชนที่มาแจ้งความดำเนินคดีต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์มีสถิติที่สูงในทุกกองบังคับการตำรวจนครบาล ในขณะที่สถิติการจับกุมกลับทำได้น้อย รวมทั้งประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากการก่ออาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์มีความคาดหวังที่จะให้การสืบสวน สอบสวน ดำเนินคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ยุติธรรม เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งหากพิจารณาถึง

ไปในแต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาลพบว่าการกระทำผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินมีสถิติที่สูงใน ทุก ๆ ปี นับ ตั้งแต่ ปี 2546-2549 และในแต่ละกองบังคับการทั้ง 9 แห่ง ก็มีคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินเพิ่มสูง ขึ้นมาก สูงขึ้นในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน เช่น ในกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 พบว่ามีจำนวนคดี ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ประชาชนมาแจ้งความที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 มีปริมาณคดีสูง กว่าคดีอื่น ๆ ทุกคดี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546-2549 เป็นต้นมา

สาเหตุของการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีหลากหลายสาเหตุ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาจาก ความยากจน ปัญหายาเสพติดหรือปัญหาที่มาจากการเล่น โดยเฉพาะในช่วงเดือนมิถุนายน- กรกฎาคม 2549 มีการแข่งขันฟุตบอลโลก ซึ่งทำให้มีการพนันฟุตบอลเกิดขึ้นมาก ซึ่งผลกระทบ จากการเล่นฟุตบอลคือ การเพิ่มขึ้นของคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินเพื่อจะนำไปใช้หนี้พนันฟุตบอล ดังจะ เห็นได้จากสถิติในช่วงที่มีฟุตบอลโลก ดังนี้

ตารางที่ 1.3

สถิติการจับกุมคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของ บช.น. ในปี 2548-2549

เดือน	ปี 2548	ปี 2549
พฤษภาคม	2,886	3,284
มิถุนายน	2,778	3,112
กรกฎาคม	2,804	3,192

ที่มา: แผนกสถิติคดีอาญา กองบัญชาการตำรวจนครบาล พ.ศ. 2549

จากตารางที่ 1.3 พบว่าในภาพรวมกองบัญชาการตำรวจนครบาลมีสถิติการกระทำผิด เกี่ยวกับทรัพย์สินมีจำนวนมากขึ้น และหากพิจารณาในระดับกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 พบว่า มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ 1,706 คน เป็นพนักงานสอบสวน 138 คน (กองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2549) อันส่งผลต่อสถิติการจับกุมผู้กระทำผิดมาลงโทษ ที่พบว่ามี การจับกุมได้น้อยผู้กระทำผิดได้น้อย ทำให้ประชาชนมองว่าการปฏิบัติงานของของ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้มากเท่าที่ควร ทำให้ ภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสายตาของประชาชนไม่ดี ดังสถิติของกองบัญชาการตำรวจ นครบาล เกี่ยวกับการร้องทุกข์ของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนต่อประชาชน ดังนี้

ตารางที่ 1.4
สถิติการร้องทุกข์ของ กองบัญชาการตำรวจนครบาล
ปี พ.ศ. 2548-2549

ประเภท/เรื่องร้องเรียน	จำนวนเรื่อง	
	พ.ศ. 2548	พ.ศ. 2549
1. ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมจากตำรวจ	588	612
2. ตำรวจประพฤติตนไม่สมควร	602	698
3. บ่อนการพนัน	671	856
4. ผู้มีอิทธิพล	382	430
5. สถานบริการ	162	188
6. แหล่งอบายมุข (ยาเสพติด)	154	194
7. ปัญหาจราจร	128	133
8. ปัญหาอื่น ๆ	378	391
9. อาชญากรรม	154	217
รวมเรื่องร้องเรียน	3,165	3,719

ที่มา: แผนกรับเรื่องราวร้องทุกข์ กองบัญชาการตำรวจนครบาล พ.ศ. 2549

จากตารางที่ 1.4 พบว่า มีการร้องเรียนมากในเรื่องการไม่ให้ความเป็นธรรมของพนักงานสอบสวน และมีแนวโน้มว่าการร้องเรียนในเรื่องของการไม่ได้รับความเป็นธรรมของพนักงานสอบสวนจะมีการเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากพนักงานสอบสวนบางนายเป็นพวกวางอำนาจ ไม่สุภาพ แสวงหาผลประโยชน์ ไม่จะมองถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชน ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกที่ว่า ตนเองจะมาพึ่งพนักงานสอบสวน เพื่อให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับคนร้าย ตามกฎหมายให้ได้ แต่เมื่อต้องเจอกับพฤติกรรมของพนักงานสอบสวนที่ไม่เหมาะสม จึงหมดกำลังใจ ความเชื่อถือ และขาดความศรัทธา ในการให้บริการของพนักงานสอบสวน ประกอบกับการดำเนินคดีต่าง ๆ ตามกฎหมาย ประชาชนไม่เข้าใจขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ทำให้ประชาชนไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ดังนั้น บก.น. 7 จึงได้กำหนดนโยบาย เพื่อให้บริการประชาชน ได้แก่

1. เพิ่มความเข้มในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
2. เน้นการให้บริการแก่ประชาชน

3. ยึดหลักความชอบธรรมในการดำเนินคดีตามกฎหมาย
4. ยึดหลักความชอบด้วยกฎหมาย
5. จะต้องปฏิบัติกรด้วยคุณภาพนุ่มนวล
6. ความอดทนอดกลั้น
7. ต้องรู้จักบำรุงขวัญซึ่งกันและกัน

ดังนั้นการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ สังกัด บก.น. 7 จึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะการทราบถึงความพึงพอใจของประชาชนจะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถวางแผนในการพัฒนางาน ปรับปรุง ประสิทธิภาพในการพัฒนางานได้ต่อไป อีกทั้งยังทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างตำรวจและ ประชาชน อันส่งผลในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้ในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการทำงานในปัจจุบันที่เน้นไปที่การประสานความร่วมมือเป็นหลักจากทุกภาคส่วนของสังคม ในการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

เนื่องจากผู้ศึกษาปฏิบัติงานในฐานะพนักงานสอบสวนในเขต บก.น. 7 ที่มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์เป็นจำนวนมากแต่ยังไม่สามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้ในทุกกรณี ทำให้มีทั้งประชาชนที่พึงพอใจและไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ในขณะที่เดียวกันประชาชนก็ไม่เข้าใจถึงระบบ ขั้นตอนในการดำเนินงาน จึงเกิดปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างพนักงานสอบสวนและประชาชนเสมอ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ สังกัด บก.น. 7 เพื่อจะได้นำผลการศึกษาไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำงานร่วมกันกับประชาชน อันจะก่อให้เกิดการพัฒนางานและป้องกันปราบปราม อาชญากรรมได้อย่างยั่งยืนต่อไป

อีกทั้งนโยบายในเรื่องของการปราบปรามอาชญากรรมในปัจจุบันก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจหรือไม่และสามารถจะปฏิบัติได้ตามวัตถุประสงค์ของนโยบายหรือไม่ ซึ่งในมุมมองของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสายปราบปรามจึงเป็นมุมมองที่น่าสนใจศึกษา

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. ศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
2. ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
3. ศึกษาความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามต่อนโยบายการป้องกันอาชญากรรม
4. แสวงหาแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสังกัด บก.น. 7

ขอบเขตในการศึกษา

ศึกษาจากประชาชนที่เข้ามาแจ้งความร้องทุกข์ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่อพนักงานสอบสวนไว้ตามระเบียบแล้ว ณ สถานีตำรวจที่อยู่ภายใต้สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 จำนวน 11 สถานี ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด สถานีตำรวจนครบาลบางยี่ขัน สถานีตำรวจนครบาลตลิ่งชัน สถานีตำรวจนครบาลบางขุนนนท์ สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย สถานีตำรวจนครบาลบางกอกใหญ่ สถานีตำรวจนครบาลบางเสาธง สถานีตำรวจนครบาลท่าพระ สถานีตำรวจนครบาลธรรมศาสตร์ สถานีตำรวจนครบาลศาลาแดง และสถานีตำรวจนครบาลบวรเมฆ โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 358 ราย

รวมทั้งศึกษาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามภายใต้สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 จำนวน 7 คน

นิยามศัพท์ในการศึกษา

ความพึงพอใจของประชาชน หมายถึง ระดับความรู้สึกของประชาชนในฐานะผู้รับบริการที่มีต่อการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของพนักงานสอบสวนว่ามีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด ประชาชนในที่นี้คือ บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้กระทำผิดในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกิดเหตุในเขตความรับผิดชอบของ บก.น. 7 และที่ได้มาแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนในเขตความรับผิดชอบของ บก.น. 7 ไว้ตามระเบียบแล้ว ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด เพื่อให้ผู้กระทำผิดได้รับการลงโทษตามกฎหมาย

ความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามต่อนโยบายการป้องกันอาชญากรรม หมายถึง ความรู้สึกของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามที่มีต่อนโยบายการป้องกันการอาชญากรรมของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผลกระทบที่เกิดขึ้น รวมทั้งแนวทางในการดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

พนักงานสอบสวน หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่ในการรับแจ้งความการรับคำร้องทุกข์ การสอบสวนปากคำ การทำสำนวน และการมีความเห็นสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง

การปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน หมายถึง การปฏิบัติงานตามกฎหมาย เพื่อนำผู้กระทำผิดในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ไปลงโทษตามกฎหมาย

เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านปราบปราม หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่หน้าที่ในการป้องกันปราบปรามในเขตท้องที่ที่ตนรับผิดชอบ

ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ หมายถึง ความผิดเกี่ยวกับคดีลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ทรัพย์ รัวทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ก่อรชกทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ รับของโจรและทำให้เสียทรัพย์ โจรกรรมรถ จักรยานยนต์ โจรกรรมรถยนต์ โจรกรรมโค-กระบือ โจรกรรมเครื่องมือการเกษตร ปล้น-ชิงรถยนต์โดยสาร ปล้น-ชิงรถยนต์แท็กซี่ ช้อโกง ยักยอก

ประสิทธิผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น การรวบรวมพยานหลักฐาน การคุ้มครองพยาน การวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย รวมทั้งความรู้ความสามารถในด้านกฎหมายและระเบียบของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่ให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจ

ความคล่องตัว หมายถึง กระบวนการในการให้บริการที่มีความรวดเร็ว ชัดเจน โปร่งใส และเป็นธรรม ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน

สมมติฐานในการศึกษา

1. ปัจจัยภูมิหลังทั้งในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ประสบการณ์ในการใช้บริการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
2. ประสิทธิผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
3. ความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
2. ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
3. ทราบถึงความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามต่อนโยบายการป้องกันอาชญากรรม